

1. Metodă de măsurare a componentelor impedanței ce constă în formarea unui circuit rezonant de măsurare din obiectul măsurat și bornele de ieșire ale unui convertor de impedanță cu reglare independentă a modulului și fazei impedanței reproduse, alimentarea circuitului de măsurare cu semnal de măsurare, formarea unui semnal de dezechilibru, obținut în urma interacțiunii circuitului rezonant cu semnalul de măsurare, echilibrarea circuitului de măsurare prin reglarea impedanței reproduse de convertor și determinarea componentelor impedanței necunoscute din dependența lor de mărimile de intrare ale convertorului, caracterizată prin aceea că suplimentar se formează un semnal de referință cu aceeași fază ca și impedanța reprodusă de convertor, căruia i se asigură valorile prestabilite ale modulului și fazei impedanței reproduse, iar echilibrarea circuitului de măsurare se efectuează în două etape: la prima etapă se reglează faza impedanței reproduse până la obținerea defazajului de 0° între semnalul de dezechilibru și semnalul de referință, iar la etapa a doua se reglează modulul impedanței reproduse până la trecerea acestui defazaj de la valoarea 0° la valoarea 180° .
2. Metodă, conform revendicării 1, caracterizată prin aceea că valorile prestabilite ale modulului și fazei impedanței reproduse constituie, respectiv, valoarea maximă a benzii de reglare și 180° , iar reglarea fazei impedanței reproduse la prima etapă de echilibrare se efectuează în banda de valori $90\dots270^\circ$.